

(תרגום מפולנית)

קובל, 22 לינואר 1941

ישה היקר,

לכבוד זה שיש לי יום פנוי אני כותבת כמה מילים.

כבר עברו כמה חודשים ולא שמענו ממך.

(אל תחפש תירוצים. זו לא בעיה בדואר אלא רק שלך כי זה אתה שלא כותב).

לעומת זאת קבלנו מכתב מדודה מינה ודוד סלין(?).

אצלנו הכל כפי שהיה.

אבאלה (טוש) עובד, אמאלה (ממושה) מנהלת את משק הבית ואני בבית הספר.

אני תלמידה די טובה. בסוף הסמסטר קבלתי ציונים טובים. יש לנו הרבה עבודה וזה לא עניין של מה בכך – אני כבר תלמידה בכיתה התשיעית.

היום (כפי שציניתי קודם) יש לי יום פנוי מלימודים והסיבה היא יום השנה למותו של לנין. מלמדים אותנו כמעט כל

המורים הישנים וגם כמה חדשים. ינובשצ'ינסקי (ניצל והגיע ארצה) ורייסלר (רייזלר מורה לגרמנית) קבלו פרסים (על

הצטיינות בהוראה) פוז'יק (כינוי למורה וייסברג) לעומת זאת קיבל הצעה ללמד בבית הספר הגבוה.

היית יכול לכתוב להם כמה מילים במכתב הבא אלינו.

מהחברים שלך אין כאן כמעט אף אחד. גרישה נמצא בלוצק, במכון, ומשצ'יה גם. מוניה בא אלי או אל היונצ'י(?)

באופן קבוע וביחד עם חברים וחברות אנחנו מעבירים את הזמן.

ישה! אני שולחת לך תמונה שלי אבל אני מניחה שהיה יכול להיות יותר טוב אם היית יכול לראות את האורגינל

אצלך.

אני מסיימת כי אבאלה (טוש) רוצה לכתוב עוד כמה מילים.

תכתוב מה אצלך. נשיקות. דרישת שלום ל(?) ומ(?)... לכולם.

(המשך המכתב, תרגום מיידיש)

יאשענקע האהוב!

עדיין אין לנו ממך שום דבר (כל ידיעה). מה נשמע אצלך? איך אתה מרגיש? איך הולך לך בלימודים?

את גלוייתינו אתה מקבל מן הסתם.

טעמילי (תמרה) שולחת לך את התצלום שלה. איך מוצאת חן בעיניך אחותך? היא כל כך יפה, שממש תענוג להסתכל

בה. תודה לאל על התענוג הזה.

יאשענקע! אני מבקשת ממך שוב: שלח לנו את התצלום שלך. גרום לנו את ההנאה הזאת.

הישאר לנו בריא ושלם.

אני מנשקת אותך הרבה פעמים,

אמך הנאמנה.

דרישות שלום לכל מקורבינו.